

[Brorsen.]

de var af den Opfattelse, at Halvdelen af samtlige Landmænd her i Landet, ikke mindre end 110 000, skal have Understøttelse og Tilskud, for at de i det hele taget kan klare Skærene og komme igennem, og det synes jeg er det bedste Bevis for, at det, de hidtil har villet være med til over for Landbruget, har været i allerhøjeste Grad mangelfuldt og utilstrækkeligt.

Hvad angaar Afsætningsmulighederne, som naturligvis har den største Betydning, synes jeg, at Ministeren ikke var ganske klar i de Udtalelser, han fremsatte. At vi er blevet en lille Smule opskræmt, hænger naturligvis sammen med forskellige Ting, vi har set i Dagspressen. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen citerede Udtalelser af Kontorchef Knud Korst, der staar Socialdemokratiet meget nær, og der er ogsaa fremsat Udtalelser fra anden Side — jeg erindrer i Øjeblikket en Udtalelse af Professor Warming. Det bidrager til at gøre os lidt betænkelige, og vi maa derfor afsøge Regeringen en Udtalelse om, hvorvidt den deler saadanne Betragtninger.

Aage Fogh: Jeg kan ikke se, det kan have noget fornuftigt Formaal, naar det ærede Medlem Hr. Brorsen stadig væk søger uden om Sandheden med Hensyn til de Spørgsmaal, der drejer sig om Landbrugets Økonomi. Det ærede Medlem siger til Regeringspartierne, at de har intet villet og har ingen Indflydelse haft paa det, der er sket. Men i hvert Fald det ærede Medlem og alle de, der er her i Salen, ved, at den indenlandske Pris, vi har paa Sukker i Dag, har vi bestemt her. De ved ogsaa, at den indenlandske Pris, vi har paa Flæsk, er bestemt her i Kraft af Indførselsforbud mod Flæsk udefra. De ved, at Prisen paa Kød bestemmes her i Kraft af de Love, der er vedtaget paa det Omraade, og de ved, at den Pris, der er paa Korn, er bestemt herfra. Det forekommer mig fuldkommen urimeligt at ville opretholde den Paastand, at Regeringspartierne intet har villet over for alle de Ting, der ligger for.

Jeg vil gerne dertil føje, at i Øjeblikket er det jo saadan, at den Landmand, hvis Gældsbyrde ikke overstiger ca. 80 pCt. af Værdien, faar fuld Forrentning af den Kapital, han har laant, han faar Arbejds løn, og han faar Driftslederløn. Han faar ganske vist for lidt Rente af den Kapital, han selv har anbragt sidst i Bedriften; men det er efter mit Skøn ikke nogen stor Ulykke for ham, om det er Tilfældet i en vis Periode, og jeg kan ikke indse, at den Mand derfor

skulde have Grund at gaa til Samfundet og sige: Nu maa I i hvert Tilfælde garantere mig, at jeg faar fuld Rente ogsaa af min egen Kapitalindsats, der er sidst anbragt.

Jeg synes, det var højst rimeligt at gaa ind for det Lovforslag, Regeringen har fremsat, og sige, at de, der har saa megen Gæld, at de overhovedet ikke kan klare sig, at de ikke kan holde Hovedet oven dagligt Vande, har Samfundet en vis Interesse i at støtte af samfundsmæssige Grunde, fordi man økonomisk ikke kan være tjent med, at en stor Part af dem gaar nedenunder og hjem. Det er det, Regeringens Lovforslag, der i Øjeblikket behandles i Udvalg, tager Sigte paa, og derfor synes jeg, man skulde gaa ind for dem.

Jeg vil tilføje, at de Forslag, der var forelagt her i 1934, udarbejdet af en sagkyndig Kommission, efter min Bedømmelse var af en saadan Art og Karakter, at hvis de var blevet gennemført, saa havde det ikke været nødvendigt hverken for det ærede Medlem Hr. Brorsen eller mig i Dag at behandle Spørgsmaalet om Gældssanering for dansk Landbrug. Men da var Venstre ikke hjemme, da var Venstres Landstingsmænd i hvert Fald tilstrækkelig stærke til at nægte Gennemførelsen af disse Forslag, fordi Partiet saa fortsat Aar efter Aar kunde bebrejde andre, at de ingenting vilde. Den Stilling synes jeg ikke der kan være noget fornuftigt Formaal med at opretholde.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der fremsatte en Del Betragtninger i Tilknytning til det, jeg har sagt, at jeg er enig med det ærede Medlem i, at de Ordninger, der er gennemført, vistnok har virket mere til Gavn for det store Landbrug end for det mindre Landbrug, men jeg tror, at det ikke skyldes selve Ordningerne, men den Maade, hvorpaa Dækningen er skabt. Men det er ogsaa en Ting, man ved, at hver Gang Regninger skulde betales, forlangte Venstre og Konservative, at det skulde gøres gennem indirekte Beskatning, det var Betingelsen for at faa Ordningen gennemført. Og naar Regningen skal betales paa det Grundlag, vil enhver kunne sige sig selv, at det vil ramme det mindre Landbrug haardere end det større Landbrug, fordi der der er flere Munde, der skal mættes pr. Arealenhed. Men der er ingen som helst Tvivl om, at naar det hele gøres op, har baade det store og det mindre Landbrug haft megen Fordel af de Ordninger, der er gennemført. Det maa man kunne indrømme fra alle Sider, og jeg giver Ministeren fuld Tilslutning til, at hvis det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen